

OBOSIECZNY (1) *ai*

N sg m obosieczny.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu; poza tym XIX w. w innym znaczeniu.

Dwustronnie ostry; anceps, bipennis, altera parte acutus Cn: [Obofieczny/ Anceps, utrinque acutus. Volck Nnn3v.]

Wyrażenie: »miecz obosieczny«: Dobrzy będą widzeni w wielkiéy zacności/ Y vzyią w mieztkániach fwoich rádości. W ich vściéich páńfka chwałá/ w ręku wálecny/ Ogromny będzie łykał miecz obośieczny [et gladii ancipites in manibus eorum Vulg Ps 149/6]. KochPs 215.

Synonimy: wyr.: »miecz obojętny«, »miecz oboosty«.

JR